

Zprávy z farnosti

06/2010

Máme za sebou dobu velikonoční, prožili jsme měsíc s Pannou Marií a nyní vstupujeme do měsíce, který je věnován Srdci Ježíšovu. Nejčistší Srdce Mariino, Nejsvětější Srdce Ježíšovo. Jistě se nám vybaví obrazy těchto dvou srdcí. Zdobily prakticky každou domácnost a někde je to tak doposud. K těmto dvěma srdcím bychom měli přidat ještě třetí. A to je naše srdce. Srdce je tajuplný střed naší osobnosti. Naše duše, naše nitro. Odtud vše vychází. Probudme touhu v našem srdci, aby bylo v jednotě se srdcem Panny Marie a Pána Ježíše. Ať v něm vládne Duch Svátý. Nic není tak důležité, jako toto naplnění Božím pokojem a Boží mocí. Nechme se obdarovat a vyprošujme to i druhým. Přichází doba, ve které je zapotřebí více zdůraznit duchovní hodnoty. Je třeba, aby to člověka zasáhlo v praktickém životě.

„Přijď, Pane, do našich srdcí.“

Spolu s vámi prosí

P. František

Úmysly Apoštolátu modlitby na rok 2010

Na každý měsíc jsou vyhlášovány úmysly Svatého otce k modlitbě za potřeby církve a za misie. Čeští a moravští biskupové k nim přidávají třetí úmysl za církev a obyvatele v České republice.

ČERVEN

1. Aby se všechny národní i nadnárodní instituce snažily zajistit úctu k lidskému životu od početí až do přirozené smrti.
2. Aby církve v Asii, které tvoří „malé stádce“ mezi nekřesťany, poznávaly, jak mají předávat evangelium a vydávat radostné svědectví o své oddanosti Kristu.
3. Aby rodina věřících dovedla s odvahou bránit vzácný dar lidského života, a cítila spoluodpovědnost za osudy zneužívaných a týraných dětí.

texty byly převzaty z www.jesuit.cz

X. setkání studentů na Velehradě

Téměř 700 mladých lidí se sešlo na celostátním setkání vysokoškoláků, X. Studentského Velehradu. Měli možnost debatovat se zajímavými hosty, účastnit se workshopů i koncertů, setkat se při bohoslužbách a trávit spolu volný čas.

Živé otázky mezi studenty vyvolaly přednášky Tomáše Halíka, Pavla Jajtnera, Romana Jocha, Jeronýma Klimeše, Kateřiny Lachmanové, Václava Malého, Aleše Opatrného a Tomáše Sedláčka. Ten odpovídal na řadu otázek týkajících se ekonomické stránky života společnosti, například zda jsme schopni dobrovolně snížit spotřebu. Jeho odpověď zněla: „Spotřeba je takzvaně lepkavá směrem dolů. To znamená, že se zvyšuje, ale těžko se snižuje. Mají-li se lidé uskromnit, pak je to spíš úkol kazatelů, filozofů a sociologů, aby jim to vysvětlili. My ekonomové jsme tu od toho, abychom vám zajišťovali růst blahobytu. Myslím si, že naše naděje je v malých šocích. Dokud vás nebolí zub, tak k zubaři nejdete. V tomto smyslu nám může pomoci, ale musí být prozřetelností dobře nadávkovaná, abyste k doktorovi šli, ale o zub nepřišli. Naše naděje je, že to tak bude, že ekonomické krize, které prožíváme, budou nadávkované tak akorát.“ S ostatními hosty se studenti bavili o tom, jak prožívat víru v dnešním světě, jak být věrohodným křesťanem, jaká jsou nejoblíbenější místa současné společnosti a o dalších tématech. Zvláštním hostem byl misionář z africké Keni otec Gonzalo Maria, který hovořil o situaci v této africké zemi a připomněl, že lidem, kteří zde žijí, chybí kromě jiného také odborníci z nejrůznějších oblastí, proto jsou to právě evropští vysokoškoláci, kteří mají Keni po získání odbornosti co nabídnout.

V rámci workshopů si mohli účastníci Studentského Velehradu nejen zasportovat, ale také si třeba vyzkoušet, jak se žije lidem se zrakovým postižením. Praktické ukázky chůze s bílou holí a zavázanýma očima pro ně připravili lidé ze společnosti Tyfloservis. Další účastníci mohli sportovat, absolvovat komentovanou prohlídku velehradské baziliky, navštívit klienty Ústavu sociální péče pro dospělé Vincentinum anebo třeba ateliér známého umělce Otmara Olivy.

Akce se mohla uskutečnit díky finanční podpoře Ministerstva kultury, Zlínského kraje, obce Velehrad, České biskupské konference a dalších drobných dárců

Děčín - Podmokly

z řad jednotlivců i firem. Poděkování patří také české provincii Tovaryšstva Ježíšova, Poutnímu a exercičnímu domu Stojanov a Stojanovu gymnáziu a domovu mládeže za vytvoření dobrého zázemí. Vzhledem k rostoucímu počtu účastníků bude následující Studentský Velehrad, jenž se uskuteční v roce 2012, právě po této stránce pro pořadatele velkou výzvou.

Studentský Velehrad organizuje každé dva roky Vysokoškolské katolické hnutí ČR. Více informací na <http://www.studentskyvelehrad.cz/> a <http://www.vkchr.cz/>.

Monika Vývodová

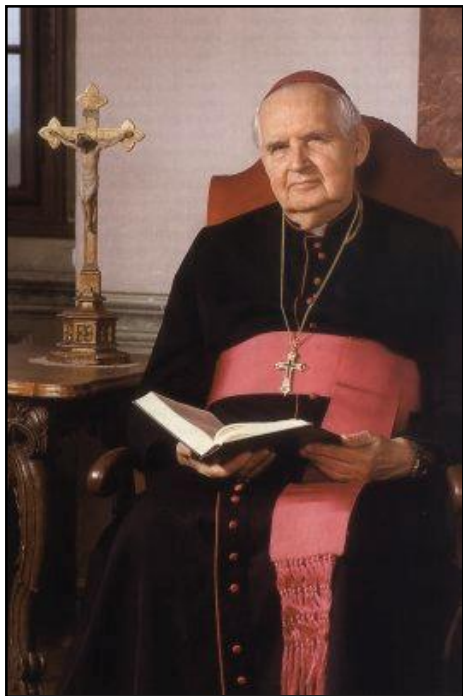

Pout' na Jalůvčí, korunovace

Mohl zde být článeček... Není ☹

R. S.

Zemřel Mons. Josef Koukl, 18. biskup litoměřický

V sobotu 22. května 2010, po páté hodině ranní zemřel náhle ve svém bytě v biskupské rezidenci v Litoměřicích ve věku 83 let Mons. ThDr. Josef Koukl, emeritní litoměřický biskup. Pohřební mše svatá bude sloužena v sobotu 29. května ve 14 hodin v litoměřické katedrále sv. Štěpána, poté bude uložen do biskupské hrobky na místním hřbitově.

Mons. Josef Koukl se narodil 8. listopadu 1926 v Brně. Mládí prožil v Břeclavi, kde byl jeho otec profesorem na gymnáziu. Vystudoval gymnázium v Brně, kde 1. července 1945 maturoval.

Od roku 1945 studoval v Praze teologickou fakultu, kterou absolvoval 31. května 1950, ale již 23. dubna 1950 byl vysvěcen na kněze u sv. Vojtěcha v Praze - Dejvicích. V červenci téhož roku odešel do Sokolova, kde působil jako kaplan. Vojenskou službu vykonával u tzv. PTP do roku 1953. Po skončení vojny vystřídal v kněžské

službě několik farností. Od 1. března 1954 působil jako pomocný kněz u sv. Víta, v srpnu 1954 byl administrátorem ve farnosti Stodůlky a od 15. října 1958 do roku 1970 působil jako kněz v Kladrubech u Stříbra.

Od 17. listopadu 1970 místem jeho dalšího působení byly Litoměřice. Koukl se stal spirituálem zdejšího semináře. V březnu 1974 byl v Praze promován na doktora teologie a od září 1974 začal učit v Litoměřicích morální teologii na fakultě již jako profesor a stal se kanovníkem kapituly u Všech svatých v Praze na Hradě. Dne 26. července 1989 byl jmenován sídelním biskupem litoměřickým a 27. srpna téhož roku v katedrále sv. Štěpána vysvěcen na biskupa.

Dne 24. prosince 2003 jmenoval papež Jan Pavel II. diecézním biskupem v Litoměřicích Mons. Pavla Posáda (nynější světící biskup českobudějovický), který biskupské svěcení přijal a biskupský úřad převzal dne 28. února 2004. Po tuto dobu dvou měsíců spravoval Mons. Koukl litoměřickou diecézi jako administrátor diecéze.

Po nástupu nového biskupa do služby se Mons. ThDr. Josef Koukl stal emeritním biskupem. Nadále pobýval na Biskupství litoměřickém a zastával úřad biskupského vikáře pro záležitosti styku se zahraničím.

V loňském roce uplynulo 20 let, kdy byl Mons. Josef Koukl jmenován 18. litoměřickým biskupem, letos na jaře jsme si připomněli 60 let od jeho kněžského svěcení.

Jana Michálková

Okénko do knihovny

autor: kol.
název: Klávesníci mezi nebem a zemí
z obsahu: dvě ukázky

„To je Ježíškova kámoška!“

Tak jsem dnes šla od katedrály v Hradci Králové domů a setkala jsem se nečekaně na jednom rohu s nějakým trošku svérázným tátou dvou kluků, které vedl po pravici a levici. Ti kloučci měli tak asi tři a čtyři roky. Táta se rázně přede mnou zastavil, abych mohla projít, a říká klukům: „Hele, jeptiška.“

Trochu jsem si myslela, že dodá něco s nádechem ironie, ale on byl pravděpodobně v té chvíli rozhodnut vše svým synům řádně vysvětlovat, takže pokračoval: „To je Ježíškova kámoška! Pozdravte!“ (Musím říct, že to vyznělo důstojně.)

To už jsem se na kluky usmívala a čekala, co bude. Ten menší s poslušností a samozřejmostí řekl: „Ahoj!“ Starší právě pofňukával, takže se na žádné ahoj už nezmoohl.

Na zbývající cestě jsem přemýšlela o schopnosti či neschopnosti nás, křesťanů, používat slovník dnešních lidiček pro srozumitelnější vyjádření prvků naší víry. Asi to chce podobnou vynalézavost, kterou použil tento svérázný táta pro své kluky.

Anezka Bednářová - 45 let, publikováno 5. 4. 2009, anezka-nd.signaly.cz

Rodinné nešpory

Letos jsme se doma zase po dlouhé době dohodli, že se budeme v adventu celá rodina večer modlit. Není to jednoduchý, aby se sešli všichni, ale většinou se to povede. Každý večer se střídáme a společnou modlitbu u adventního věnce vede někdo jiný.

No, a když jsem se vrátil celej obnovený z duchovní obnovy, tak jsem hned přišel s tím, že musíme zkusit modlit se breviář. Ačkoliv máme tuto sympaticky tlustou knížku doma, už dloooooo na ni nikdo nešáhl a málem se začala pokrývat prachem. Protože systém vyhledávání žalmů, antifon a dalších částí modlitby mi zůstal zahalen tajemstvím a protože jsem moderní člověk, našel jsem si breviář online. S jeho pomocí a s pomocí Katolického týdeníku se nám podařilo najít ty správné pasáže. Takže jsme se rozdělili do dvou skupin – skupina A (já a mamka) jsme to četli od počítače a skupina B (taťka a ségra) z knížky. Někdo by si mohl pomyslet, že se celá rodina zbláznila, protože čteme nějaký pravěký bláboly a ještě děláme uprostřed vět divný mezery, ale i v tomhle druhu modlitby se dá objevit kouzlo... Vždyť to jsou básně staré tisíce let, je to oslava Hospodina, má svůj zvláštní rytmus a navíc jsme touhle Denní modlitbou církve spojeni s tisíci (možná daleko více) lidmi po celém světě!

Každopádně se to docela líbilo, protože jsme si to hned druhý den zopakovali. Rozhodně to každému doporučuju vyzkoušet (nejlépe s pomocí někoho zkušeného), protože je docela fajn zkusit různé způsoby spojení s Bohem.

A pak bych chtěl ještě vyjádřit svůj obdiv těm, kdo jsou v rodině jediní věřící, musí se sami donutit přijít do kostela, sami se pomodlit a někdy ještě překonat odpor rodičů... Pane, prosím, vyslyš jejich prosby za obrácení jejich nejbližších!

Jan Pilař - 18 let, publikováno 22. 12. 2008, honzapilar.signaly.cz

vybrala M. J.

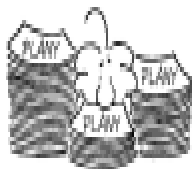
Knihovna je v přízemí farní budovy (**Farní klub**). Knihy si zde můžete půjčovat, můžete si je zde i číst. Kromě domluvy s M. Jiráskovou je zavedeno **půjčování v neděli od 8:00 do 9:00 a po mši svaté do 11:00-11:30** (K. Macoun).

Seznam knih naleznete na našem webu.

Farní rada

Zpráva ze 4. zasedání Farní rady ze dne 9. května 2010

• **Pout' do kaple sv. Jana Nepomuckého v Chrástu**

Dne 16. května 2010 se koná pout' do kaple sv. Jana Nepomuckého v Chrástu. Procesí vyjde v 17:15 od kostela sv. Františka z Asissi na Husově náměstí. Trasa povede Bezručovou ulicí, dále kolem Alberta-Hypernovy na kruhový objezd a dále ulicí Jiřího z Poděbrad až ke kapli, kde bude mše svatá.

• **Noc kostelů**

28. května 2010 se koná „Noc kostelů“. Tento den budou kostely otevřeny od 18:00 až do 24:00. Je třeba zajistit službu pro dobu otevření kostela. Informace o historii renesančního oltáře i samotného kostela zajistí paní Škodová. Jako připomínku na „Noc kostelů“ si návštěvníci mohou nechat otisknout razítko s motivem kostela sv. Františka z Asissi. Výrobu tohoto razítka zajistí pan Vavříčka. Upoutávky na tuto akci budou k dispozici ve formě plakátů, které budou distribuovány po městě.

zapsala Eva Pohořelá

Další setkání Farní rady by se mělo uskutečnit v neděli 13. června 2010 v 18:45 (po večerní mši svaté).

Kontaktujte členy FR - nezůstávejte v pasivitě!

Jméno	Funkce
P. František Jirásek	předseda Farní rady
Jiří Málek	místopředseda
Eva Pohořelá	zapisovatelka
Otto Chmelík	člen
Antonín Musil	člen
Jaroslava Škodová	člen
Miloš Vavříčka	člen

Pout' do Dolního Žlebu

Kostel Nejsvětější Trojice bude po dobu opravy **uzavřen**. Přesto, kdo bude mít zájem, může se v tu dobu zastavit na hřbitově a udělat si pěkný výlet...

Modlitební setkání se konají každou 1. neděli v měsíci ve 13:45.

Rok 2010	6. června	4. července	1. srpna	5. září
	3. října Prostř. Žleb – kaple Andělů Strážných		7. listopadu	5. prosince

vlakové spojení:

(cena 20 / 15 Kč – cena za normální jízdné / zákaznické jízdné - **levnější je zakoupit skupinovou, či zpáteční jízdenku!**)

Děčín hl. nádr.	13:00	15:00	16:45	Dolní Žleb	14:09	16:09	17:03	18:09
Čertova Voda	13:09	15:09	16:54	Čertova Voda	14:15	16:15	17:08	18:15
Dolní Žleb	13:15	15:15	17:00	Děčín hl. nádr.	14:24	16:24	17:18	18:24

Hospodaření – farnost Podmokly a Jílové

Rok 2010	Sbírky		Společně odvedené mimořádné sbírky	
	vybráno		Částka	Účel
	Podmokly	Jílové		
Leden	19 304 Kč	2 036 Kč	12 873 Kč	Na pomoc Haiti
			2 150 Kč	Na katolické školy
Únor	7 038 Kč	1 447 Kč	2 636 Kč	Svatopetrský haléř
Březen	7 234 Kč	1 773 Kč	2 950 Kč	Na pojištění
Duben	9 358 Kč	1 914 Kč	594 Kč	Na Svatou zemi
Květen	0 Kč	0 Kč	0 Kč	
Červen	0 Kč	0 Kč	0 Kč	
Součet	42 934 Kč	7 170 Kč	21 203 Kč	

Informace, aneb co se událo a co nás čeká

z toho, co se podařilo zjistit...

☞ **Setkání** - Ve čtvrtek 27. 5. 2010 je možnost se v domě Českobratrské církve evangelické v Bezručově ulici od 19:00 setkat s MUDr. Vladimírem Rádlem. Osobní vzpomínky zaměří na téma První republika - 20 let samostatného státu.

☞ **???** - Tentokrát se nějak moc „neurodilo“ ☺

Biblický koutek

39. část

Kněz. Aby mohli kněží vykonávat svou službu v chrámě, museli být „čistí“ jak tělesně, tak i v srdci. To je důvod, proč kněz přehlíží zraněného: myslel si, že by ho kontakt se zraněným mohl „ušpinit“ před Bohem a on by pak nemohl vykonávat svou službu.

Policista. V podobenství používá Ježíš slovo „levita“. Levité byli ti, kdo v chrámu pracovali jako dozorcí, ale vykonávali také jednoduché liturgické úkoly jako zpěv, pomoc kněžím, doprovod poutníků atd. Také oni museli být velmi opatrní na „ušpinění“.

Cizinec. Podobenství hovoří o Samaritánu. Samaritáni byli pro židy z Jeruzaléma v podstatě cizinci. Jedni druhým se vyhýbali a schválně se někdy velmi odpudivým způsobem pomlouvali a očerňovali.

(pokračování příště)

z knihy Katedrála moudrého písaře, připravila M. J.

Želva Loudalka

6. Rozeslání

Milé děti, Loudalka tento týden slyšela pohádku o zapomnětlivém princovi. Představte si, že ten princ zapomněl skoro všechno. Vždycky někde zapomněl klíče, jindy zase tužku a jindy zase hledal knihu. Jenže to největší zapomenutí v jeho životě nebyly ani klíče ani tužka, ale samotná princezna. On se totiž vydal do světa vyhledat si nevěstu. Když ji našel, musel splnit tři veliké a velmi těžké úkoly, které mu dal pan král, princeznin tatínek. Princ všechny úkoly splnil a princeznu dostal za ženu. A když si ji vedl domů a už bylo vidět na jejich zámek, nechtěl, aby museli jít pěšky a proto řekl své nevěstě: „Počkej tady na mě, já dojdou na zámek pro kočár a přivezu si tě slavně domů.“ Princezna mu povídá: „Hlavně se po cestě s nikým moc nezastavuj, abys na mě nezapomněl!“ „Neboj se, to se mi přece nemůže stát,“ odpověděl princ a už uháněl do zámku pro kočár. Jenže u brány potkal jednoho svého dobrého kamaráda, na nádvoří druhého a pak třetího. Všichni se ho ptali, jak se měl, co všechno ve světě prožil. Princ jim začal vykládat o velikých věcech, které musel vykonat, a přitom – představte si – na svou princeznu opravdu zapomněl! Ta musela jít do zámku pěšky sama a princ se velmi mnoho styděl. Poprosil svou nevěstu za odpuštění a pak už na ni opravdu nikdy nezapomněl.

Byla to zvláštní pohádka. Loudalka ji umí skoro z paměti. Tatínek včera večer všem doma řekl, že mu to připomíná ještě něco jiného: jak lidé někdy odcházejí ze své svatě. Byli jsme u Pána Ježíše, smířili jsme se s ním, poslouchali jsme jeho slovo, dokonce jsme ho přijali do svého srdce a pak přijdeme domů a často na Pána Ježíše zapomeneme a máme zase své starosti. Jsme jako ten zapomnětlivý princ.

A Pán Ježíš nás pak znovu sám musí hledat. A přitom jsme dostali veliký úkol. Kněz na konci mše sv. řekne: „Jděte ve jménu Páně!“, a to právě znamená, že dostáváme veliký úkol: na Pána Ježíše nesmíme zapomenout a všem máme ukazovat, jak je Pán Bůh dobrý.

(pokračování příště)

http://olomouc.op.cz/loud_mse_sv.htm

Vývoj...

Od autora Petra Prokopa Siostrzonka zde uvádíme vývoj názorů syna na vlastního otce:

4 roky Můj tatínek umí všechno.

5 let Můj tatínek ví spoustu věcí.

6 let Můj táta je chytřejší než tvůj táta.

8 let Můj táta neví úplně všechno.

10 let Kdysi dávno, když byl táta jako dítě, to vypadalo na světě úplně jinak.

12 let O tom táta pochopitelně nemá ani páru. Je moc starý, aby si vzpomněl na dětství.

14 let Na otce vůbec nedejte. Je staromódní!

21 let Otec? Můj Bože, ten je tak zoufale mimo!

25 let Myslím, že tomuhle táta trochu rozumí.

30 let Možná bychom se měli zeptat táty, co si o tom myslí. Vždyť má spoustu zkušeností.

35 let Neudělám nic, dokud se neporadím s tátou.

40 let To by mě zajímalo, jak by si s tímhle poradil táta. Byl tak moudrý a tolik toho zažil.

50 let Dal bych všechno na světě, kdyby tu teď táta byl a já si s ním o tom mohl popovídat. Škoda, že jsem si dřív nevážil toho, co on všechno ví. Mohl jsem se od něj hodně naučit.

Exercicie na lodi

Již nějakou dobu je možné se přihlásit na sice nezvyklé, ale o to intenzivnější exercicie. Mnohem více se zájemci dozví na: www.loweold.com. Na těchhle stránkách se mohou i přihlásit. Zde je uvedeno jedno svědectví.

R.S.

Byla to hodně divná plavba Oldo Lovečku! Fakt lepší zůstat doma a jet ve starých dobrejch kolejích, než se nechat houpat na vlnách s rizikem žaludečních zmatků. Nenechat se nikým a ničím vystrčit z toho svého zaběhaného a svým způsobem pohodlného sterotýpku. Říct si třeba: „Nemůžu jet, protože bych sobecky opustil rodinu a urval si čas jenom sám pro sebe, nebo třeba, že jsem v práci nenahraditelný, nepostradatelný atp. A hlavně! Nebejt otevřenej a neříkat bližním kolem sebe co mě skutečně trápí na duši. Netahat ven to špinavý prádlo, za který se tolik stydím, protože jsem ještě neuměl přijmout sama sebe tak, jak mne uplácal Hospodin. Lepší nechat si ten svůj starej dobrej ksicht namalovanej dle svého, a ne Hos-

podínova přání. Netoužit po té Jeho ale mít tu *svoji* vůli! Mít to celé prostě ve svých rukou a ne v těch Jeho. Jako tvrděj chlap...

Má smysl takhle pokračovat? Nebo je lepší sebrat se a vyplout vstříc novým horizontům, nad kterými se probouzí a zapadá slunce dnů, které mi byly dány? Zbavit se strachu a promluvit o tom, jaký skutečně jsem, před ostatními brásky v Kristu? Zbavit se toho zkurvenýho strachu, který mi brání otevřít se Hospodinu a nechat k sobě konečně začít proudit tu Jeho nekonečnou a milosrdnou Lásku. Dát s ním řeč v modlitbě a podělit se s Ním také o ten svůj kříž, aby mě přestal tak zoufale tížit, tlačit, drtit... přiznat si svoje bolesti, že spoustu věcí prostě nezvládám a nemám na ně - a oddat se do Hospodinových rukou v bezpečném prostředí posádky vedené dobrým kapitánem a vyslancem Božím - knězem.

V jakémkoliv společenství, naplněném bratrskou láskou, se naše rány a stará zranění na duši, zkrzeva bratry v něm léčí a v té lásce roste naše osobnost. A my pak můžem v klidu začít zrát jako kytky, která dostala dost vláhy. My se prostě musíme učit milovat své bližní kolem, jinak nemůžem skutečně a poctivě také milovat a uvěřit v Hospodina. Protože Bůh je Láska. Na naší lodi byla tahle Láska, byla to třída naplněná dobrými žáky a vedená tím nejlepším Učitelem. Společně jsme se modlili za bolesti a trápení toho druhýho, protože nám Pán slíbil, že kde se budou modlit dva a více bratří v Jeho jménu, tam i On bude o to silněji přítomen. Tak jsme tomu nejen uvěřili, ale hlavně!!! - skutečně to tak i udělali. Využili té šance být týden spolu bez rušivého působení vnějšího světa kolem nás a modlili se tak, že kdokoliv zvenčí, kdo by na nás pohlédl, by si musel myslet, že jsme asi hulili ale fakt dost silnou travku. A děly se a dějí se s námi po návratu domů věci, které nelze sdělit. Bohužel.

Věci, které je totiž zapotřebí prožít si a udělat sám. Ve svobodě rozhodnutí, které nám dává náš milující Pán a vládce. Proto jsem rád, že jsem za plavby s touto posádkou mohl tlouct na nebeskou bránu a žíznit. Že jsem se cítil jako milovaný Boží syn díky bráškům kolem sebe na palubě. Proto mohu vydat svědectví, že jsem na této plavbě pevněji přimknul k Bohu a má duše volá Aleluja ! Proto Vám s radostí v srdci mohu o naší plavbě říci jediné: „Pán žehnej Oldovi, kapitánovi Liborovi a knězi Křištofovi, kteří nám na naší plavbě tak nezištně sloužili. Skrzeva ně pak Hospodin společně s celou naší posádkou mohl vybudovat to, co On sám chtěl a ne my. Pán žehnej také Vám všem, kteří nyní čtete tyto řádky, až se budete rozhodovat, zda vyplujete na exercície - vlnám v ústrety. Pán žehnej všem, kteří právě plují, a také posádkám, které se teprve plavit budou. Howg. Domluvil jsem.

Byl jsem při psaní těchto řádků s Vámi se všemi zase chvíli rád, Pavle, Jardo a Marku co lezete po stromech, jak to dělají správní a stateční drevokocůři, Dane co vypadáš a mluvíš jako Ježíš, Jiříku, který ses o nás všecky s takovou láskou staral a napájel nás alkoholickými poháry s brčky a třeškami, Petře tichá a pevná skálo, Honzo ty láska moje jediná, Kosatko, který kam přijdeš, tam je sranda, Zdeňku vousů zbavený, pravdivý Ludvíku od lesa, Libore pohodový a statečný kapitáne a Křištofe, laskavý taťko nás všech co jsme pluli.

Vlastík Kolář, aneb ten ze zkopce od skopce

- Farní hospodyně vaří výborně, ale vždycky něco zbude. „To by byl hřích něco tak dobrého vyhodit,“ řekne si a pokaždé zbytky sní. A tak je kulatější a kulatější. Jednoho dne se však vzbodí a energicky požaduje: „Takhle to už dál nejde, pane faráři, buď musí přijít do chlévka prase nebo do domu kaplan!“

Patero církevních přikázání

1. O nedělích a zasvěcených svátcích se účastnit mše svaté a zachovat pracovní klid.
2. Vyzpovídat se ze svých hříchů alespoň jednou za rok.
3. Přijmout Svátost oltářní alespoň ve velikonoční době.
4. Zdržovat se od požívání masa a zachovávat půst újmy ve stanované dny.
5. Přispívat církvi na její potřeby.

rozhodnutí ČBK ze dne 4. 7. 2005

Slavnosti a svátky

LITURGIE

3. 6. Slavnost Těla a Krve Páně
11. 6. Slavnost Nejsvětějšího Srdce Ježíšova
24. 6. Slavnost Narození sv. Jana Křtitele
29. 6. Slavnost sv. Petra a Pavla, apoštolů

Významné dny

1. 6. Mezinárodní den dětí
5. 6. Světový den životního prostředí
26. 6. Mezinárodní den boje proti narkomanii

Výroční dny biskupů

1. 6. Kard. Vlček převzetí arcidiecéze (1991)
6. 6. Mons. Duka jmenován biskupem (1998)
21. 6. Mons. Paďour kněžské svěcení (1975) - 35. výročí
23. 6. Kard. Vlček kněžské svěcení (1968)
- Mons. Graubner kněžské svěcení (1973)
- Mons. Herbst kněžské svěcení (1973)
- Mons. Baxant kněžské svěcení (1973)
26. 6. Mons. Kajnek kněžské svěcení (1976)
- Mons. Malý kněžské svěcení (1976)
- Mons. Posád kněžské svěcení (1977)
27. 6. Mons. Cikrle kněžské svěcení (1976)
- Mons. Duka kněžské svěcení (1970) - 45. výročí
- Mons. Radkovský kněžské svěcení (1970) - 40. výročí
28. 6. Mons. Posád narození (1953)

29. 6. Mons. Esterka svátek
Mons. Posád svátek

Setkávání

- ◆ 1. neděli ráno v kostele - dětská mše svatá
- ◆ 1. neděli od 13:45 - pouť do Dolního Žlebu
- ◆ 2. neděle v měsíci od 18:45 - setkání Farní rady
- ◆ 4. neděle v měsíci od 18:45 - setkání s promítáním
- ◆ každou neděli od 9:30 do 11:00 - knihovna / čítárna
- ◆ každé úterý od 14:00 do 14:50 na faře - nácvik scholy
- ◆ každé úterý po večerní mši svaté - večerní chvály
- ◆ každou středu od 19:30 v kostele - modlitební večer
- ◆ každou středu od 20:00 na faře - filozofický kurz
- ◆ 3. čtvrtek v měsíci od 20:00 - setkání rodin
- ◆ 2. pátek v měsíci od 18:45 - křeslo pro hosta
- ◆ 13. v měsíci v 18:30 - Fatimský večer
- ◆ 18. v měsíci v 18:00 - Obnova zasvěcení P. Marii, mše

Setkávání v Jílovém

- ◆ každý pátek od 20:00 po rodinách - setkávání (modlitba a rozhovory)

Pořad bohoslužeb v kostele sv. Františka

Neděle	09:00	17:30
Pondělí	07:00	
Úterý		18:00 +/-
Středa	07:00	
Čtvrtek		18:00 +/-
Pátek		18:00 +/-
Sobota		18:00 Bynov ^{*/}

+/- Přes letní období (duben - říjen) jsou večerní mše svaté **od 18:00**

*/ Přes letní období (květen - září) jsou mše svaté v **lichých týdny v kostele, v sudých týdny v pečovatelském domově, vždy od 18:00**

Ostatní pořady bohoslužeb

Jílové	Neděle	10:45	Kostel Nejsvětější Trojice
	Středa	18:00	Kostel Nejsvětější Trojice

→ Příští číslo vyjde, dá-li Pán, v neděli 27. 06. 2009, před 1. nedělí v červenci ←

Časopis je možno si vzít za dobrovolný příspěvek (náklady na tisk tohoto čísla: 8 Kč)